

tatum agros ablatos fuisse. Legatorum postulatis cum nihil, quod ad rem spectaret, respondere Bassæ possent, cupiditati morem gentis, Regumque vetustam consuetudinem obtendebant, ut nunquam alicui ea loca permitterent, in quibus phana (quas *Meschitas* vocant) erecta, oratioque celebrata esset. Amurathem nulla ratione adsentiri posse; nec, si adsentiat, religionis illorum principem (*Mustim* vocant) insignioresque proceres passuros: eaque de re sermone injecto, aversum adeo se ostendisse, ut ne verba quidem auribus admitteret: ingens dedecus sibi obventurum arbitrari, ad imperium, quo nullum majus sol aspiceret, provectum, ejus exordia non a majorum æmulatione, atque a regni incrementis, sed a turpi concessione incipere. At contra Superantius, & Corarius pacis conditionibus, quibus agros restitui cavebatur, nostrorumque refragatione nitebantur, qui, positus a Turcarum ministris adversus jus æquumque limitibus, nullo pacto adsentiri voluissent. Si Veneti Suppotum oppidum restituisent, cur & ipsi, quæ concordia legibus comprehensa essent, restituere nollent? Neque vero quod iis in locis preces fudissent, idcirco non teneri, cum superiorum temporum memoriam repetentibus, secus actum fuisse compertum foret: Samandria civitate Amurathem, Mahometi illius patrem, qui Byzantium ceperat, cessisse; Suleimanum Budam Joanni Hungariæ Regi tribuisse. His Bassæ devicti rationibus eo se conferebant, ut priscum nimium, Samandriae factum adduci in exemplum non posse, Budæ privatas tantum, non publicas preces habitas, dicerent. Legati, ut tandem ad exitum negotium perducerent, Zemonicum in Jadertino agro oppidum, quod constanter reddere pernegabant Bassæ, dirui petebant. Illi petitioni minime adsentiebatur, ut non longe ab Jaderæ munitissima civitate receptum tutum, & castellum frena eidem aliquando injecturum obtinerent. Itaque novis suborientibus difficultatibus, prope jam desperata re, id consilium capiendum sibi legati censuere, ut quamprimum singulis de rebus Senatum docerent, ejusque decretum Byzantii præstolarentur.

Dum hæc fiunt, Turcarum animos ingens suspicio invaserat, ne Veneti paci adversum aliquid molirentur; ac quorsum Hispanorum vires & apparatus tenderent, spectantes, ex eventu consi-